

[Justitsministeren.]

Lovforslaget, og jeg maa takke Ordføreren for den Maade, hvorpaa han har anbefalet Lovforslaget med de Ændringer, som nu er foreslaaet.

Jeg maa til de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, sige, at naar der staar: Fogeden „kan“ efter vedkommende Skyldners Begæring udsætte Auktionen, saa er det en Bemyndigelse, som gives Fogeden til paa visse senere nævnte Betingelser at give Udsættelsen, og naar disse Betingelser er til Stede, skal han selvfølgelig give den. Om der derfor staar „kan“ eller „skal“ paa dette Sted, er ganske det samme, men den almindelige Sprogbrug er under de her foreliggende Omstændigheder Ordet „kan“, og det er derfor efter min Overbevisning rigtigt anvendt paa dette Sted.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var i det hele taget stemt for en Indskrænkning af dette Lovforslag og gjorde den Bemærkning, at naar der staar, at naar den Betingelse er opfyldt, at det er godtgjort, at der indenfor en kortere Tid vil indtræde en væsentlig Bedring i Debitors økonomiske Forhold, saa kan — det vil sige: skal — Fogeden give Udsættelse med Auktionen, da er det en vidtomfattende Affattelse, som Forslaget her har faaet. Jeg maa indrømme, at det er det virkelige ogsaa, men Loven bør ogsaa være vidtomfattende paa dette Punkt, for ellers kan der ske det, at man afslaar Henstand i Tilfælde, hvor det kunde være heldigt at give den, idet de økonomiske Værdier kan reddes og Familien blive i den Bedrift, hvor de hidtil har været.

Derfor er jeg ogsaa stemt imod det, som det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) anbefalede, nemlig at man skulde sætte en bestemt Grænse for Udsættelsen. Jeg mener, at den Affattelse, som Forslaget vil faa, naar det vedtages med Ændringsforslag Nr. 3, netop er den rigtige Affattelse, idet der oprindelig kan gives højst 3 Maaneders Udsættelse og derefter kun yderligere Udsættelse, naar særlige Grunde taler derfor, men paa den anden Side indenfor Lovens Varighed i det hele taget, saa længe som særlige Grunde gør sig gældende.

Hvis man ikke kan blive ved at give Henstand, saa længe de særlige Grunde foreligger, saa vil man jo paa et eller andet Tidspunkt, hvor der er givet først 3 Maaneders og derefter maaske en eller to Gange en kortere Henstand, være nødt til, naar en bestemt Grænse naas, at sige: Nej, nu har vi ikke Myndighed til at give den

yderligere Henstand, som er nødvendigt, for at det hele kan lykkes, og saa brister det hele. Saa længe Grunde kan paavises til at give Henstand indenfor Lovens Varighed, bør Henstand ogsaa gives.

Derfor er jeg imod den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) her har udviklet, nemlig at man skulde slutte Arbejdet paa dette Forslags endelige Formulering med at fastsætte en bestemt Grænse. En saadan bestemt Grænse kan blive skæbnesvanger for det hele Forsøg paa at redde Debitor, og derfor bør den ikke være der. Det kan briste paa et Tidspunkt, hvor der ingen Grund er til det.

Med Hensyn til forfaldne Renter maa jeg opfatte det saaledes, at Førsteprioritetshaver vedblivende kun har Fortrinsret for selve Laanesummen og et Aars paaløbende Renter; men der er intet i Vejen for, at Fogeden, naar han skønner, dette er paakrævet, kan kræve, at det Vilkaar skal opfyldes for Udsættelse, at der stilles Sikkerhed for et halvt Aars Renter til.

Det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) rettede det Spørgsmaal til mig, om ikke Fogeden var forpligtet til ved anbefalet Brev at tilkalde de i Auktionen interesserede, inden han tog Bestemmelse om Henstand. Hertil maa jeg sige, at et udtrykkeligt Paalæg derom indeholder Forslaget ikke, men jeg antager, at Fogeden i næsten alle Tilfælde vil anse det for paakrævet at gøre det, og da Fogeden jo er en erfaren, retskyndig Mand, saa vil han nok optræde fornuftigt paa dette Punkt og sandsynligvis gøre det i ethvert Tilfælde, naar Omstændighederne gør det paakrævet.

Med disse Ord tror jeg i det væsentligste at have svaret paa, hvad der er fremdraget fra de forskellige Sider. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 1 kan jeg i øvrigt henvise til, hvad det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) ligesom ogsaa Udvalgets Ordfører har sagt og slutte mig dertil. Jeg haaber, at denne Forhandling skal føre til, at dette Lovforslag snart kan overgaa til det andet høje Tings Overvejelse.

C. J. F. Sven: Der er nu fremkommet den Idé, at Fogeden med Hensyn til de Renter, der overskrider Aarsfristen, kunde kræve, at der af Rekvisitus blev stillet Sikkerhed; men jeg tror ikke, den Udvej er praktikabel, idet han maa formodes paa det Tidspunkt at være insolvent,